

Ateş gibi ruhum. Ateş gibi kararlı. Kararsız. Sönüp gidecek korkumdan.

Sönüp gidecek ve sen sadece bir anı, bir isim olarak kalacaksın. Kalırsan. Unutulmazsan.

Evet ve bununla yüzleşmek zor. En fazla on kişi hatırlayacak beni. Belki yirmi.

Daha fazla insan da hatırlar belki ama sen bunu istiyor musun?

Hatırlanmak sanırım asıl istediğim veya merak ettiğim şey değil. Önemli olan etkili olmak. Etkimi görürsem her şey düzelir, sanki.

Etkili olmadığını mı düşünüyorsun?

İnsanlar beni dinlemiyor. Açıkça doğru söylediğim durumda bile insanların bunu kabul etmesi zor oluyor.

Çünkü batıyorsun, onları örselemeden söylemek konusunda beceriksizsin. Kendini haklı çıkarmak konusunda fazla isteklisin.

Bir de, ufak kavgalar yapmıyorum.

Bunun biraz kibir içerdiğinin farkında mısın? İnsanların kavgalarına ufak dersin, onların en ciddiye aldığı konuya ufak demiş oluyorsun, bunun farkında mısın?

Ne yapayım? Kavgalar gerçekten küçükse? Veya onlarda taraf tutmanın anlamını göremiyorsam?

Bence senin insanlardan mesafeli olmanın sebebi bu, onların ciddiye aldığı pek çok şeyi ciddiye almıyorsun ve bu sefer onlar da seni kibirli ve narsist görüyor.

Belki gerçekten öyledir? Gerçekten kibirli ve narsist bir insanımdır?

Böyle olmak seni rahatsız etmiyorsa, tabii ki istediğin olabilirsin. O zaman etkili olmamak seni üzmemeli.

Üzmüyor zaten ama dünyayı daha iyi bir yer yapma ihtimalimin olduğunu düşündükçe kendimi rahatsız hissediyorum.

Yapabileceklerin nedir? İnsanlara davranışın değişecek mi? Veya onların ciddiye aldığı konuları aşağılamayı bırakacak mısın?

Bunların olması çok zor. Bir yandan da onların dertlerinden kaçmak için doğmuş gibiyim.

Kendini nasıl görüyorsan bunu inşa ediyorsun yavaş yavaş. Kendini daha etkili görmelisin. Belki dünyayı değiştirecek olan fikirlerin gerçekten vardır. Belki de kaybolup gideceksin. Bu ikisini de şimdilik bilemiyoruz ve neden bilmediğin şeyler için kendini değiştirmeye çalışacaksın?

Çalışmayı bıraktım zaten. Artık olduğum şey olmaktan başka bir şey yapamıyorum. İnsanların bunu sevip sevmemesi beni o kadar da üzüyor. Madden onlara bağlı değilim, manen de kendimi uzaklaşmış görüyorum. Yolum tek başına gidilen bir yol. Elimden tutan yok. Elimden tutan olunca beni nereye götürmek istediklerini bilemiyorum.